

ויאמר משלה

פרשת 'תזריע-מצרע' א' אייר ה'תש"פ. ט"ז לעומר. עלון מספר 81.

מאמר על פרשת השבוע מכותב העלון:

"ואם פרוח הצרעת" (ויקרא י"ב י"ג).

חז"ל אומרים, שהצרעת באה לצרי העין. למה? נתאר לעצמנו: אדם צריך מסור חשמלי. הוא הולך לשכן, שכן הכי טוב בעולם – צר עין וקמצן. "אפשר, בבקשה במחילה מכבודכם, סליחה אם הפרעתי, מסור חשמלי?" "אין לי", עונה הקמצן. השכן, בצער רב וביגון קודר, חוזר לביתו ללא מסור חשמלי. "סליחה", שואלת השכנה את אשתו של מיסטר קמצן, "יש לך סיד חשמלי חלבי?". "אין לי", עונה הקמצנית. יום אחד יש בביתו צרעת. הכהן אומר להוציא את כל החפצים שבבית לבחוף. עכשיו, ברוב פאר והדר, נגלים להם המסור החשמלי והסיד החשמלי החלבי, מה שטענו שאין להם... כאן הם מתביישים מההתנהגות שלהם. משל משעשע זה ימחיש את הדבר: הולך לו אדם בחוצות יער ירושלים. פתאום הוא רואה קוף, קופיקו חמוד. "אתה יודע", אומר האדם לקופיקו, "יש איזה שהוא קשר בינינו!". "כן?", שואל הקוף בפליאה, "מה אתה רוצה?". "הסתבכתי ביער, אני צריך את עזרתך לצאת!". "אין בעיה!", עונה הקופיקו, "למי שיש לי אתו קשרים מיוחדים – אני עוזר לו!", והתחיל ללוות את האדם למחוף ליער. פתאום הם שמעו שאגה אדירה. אריה התקרב במהירות אליהם בעצבות רבה. האדם החזיר ונבהל, אבל הקוף לא נבהל. הוא עזר לאדם לטפס על עץ, ואמר: "אל תדאג! כאן האריה לא ישיג אותנו". אם חשבתם שהם נצלו, זה לא נכון. האריה הודיע מלמטה: "אני לא זז מכאן עד שאחד מכם יורד. אם אחד יורד – השני נצלו!". הלילה הגיע, הערב ירד. האדם מציע לקופיקו: "תראה, כבר לילה. מה דעתך שנלך לישון? אחד ישן והשני ישמור! לך לישון, אני אשמור עליך". הקוף הלך לענף אחד, נתלה מהזנב, ונרדם. פתאום האדם חשב על רעיון מענין: להפיל את הקוף, וככה האריה יאכל אותו והוא ישתחרר. הוא נתן מכה חזקה לקוף. הקופיקו, כצפוי, נפל. אבל מיד התעורר, טפס מיד והלך לאותו ענף ונרדם. האדם התחיל לחפש לעצמו קבר: "איזה כפוי טובה אני! הוא עוזר לי למצוא את דרכי החוצה, ואני מפיל אותו!". בסוף, אחרי כמה שעות מעצבנות, הקופיקו אמר לאדם: "האריה הלך! רד, אוביל אותך לבחוף!", ואכן, בעזרת הקוף, האדם הצליח למצוא את הדרך למחוף ליער וחזר לביתו. תארו לעצמכם אילו בושות היו לו כשהקוף חזר לענף לישון. היש בושה גדולה יותר מוזה? לכן עלינו להזהר מהמידות הלא טובות, כי לא נעים כשמתגלה האמת...

מסקנה: להזהר מהמידות הלא טובות!

שבת שלום ומבורך!

משה נתנאל למני הי"ו.

סיפור לשבת קודש:

ספר הרב אברהם גניחובסקי זצוק"ל סיפור ששמע מבעל המעשה בעצמו. לפני השואה היה לאותו אדם אטליז, חנות גדולה לממכר בשר ועופות. בסמוך לביתו החזיק גם לול ענק של תרנגולים חיים, שמשם היה נוטל מדי שבוע את העופות ושוחטן. בכל שבוע היה עורך חשבון מדויק כמה עופות הוציא מן הלול, כמה נמכרו באטליז, ובסך הכל כמה עופות חיים נשארו בלול. פעם אחת שם לב שחסר עוף אחד מן החשבון, לאחר שבוע נחסר עוף נוסף, ובשבוע שלישי שוב נעלם העוף. כך שבוע אחר שבוע, עד שהחליט לעקוב בעצמו אחר הגנב. הוא התחבא בתוך הלול, והנה באמצע הלילה הגיע קול צעדים לאוזניו. הוא נדרך תיכף, וממקום מחבואו ראה אדם חומק חרש דרך החלון פנימה... משהסתכל היטב הופתע מאוד לגלות שהמדובר בשכנו הקרוב לביתו, שהיה אדם עני

מרוד, איש מדוכדך, שלא היה מסוגל לעמוד בפני הרעב הנורא של בני ביתו, ובלית ברירה 'סחב' בשקט עוף אחד בלבד, ומיד נשא רגליו לחמוק החוצה. אולם ברגע האחרון ממש בטרם יצא החוצה, הבחין פתאום בשכנו בעל הבית המציץ ומסתכל בו ממקום מחבואו... ומרוב פחד ובושה תפס רגליו ונמלט ונס על נפשו. האיש בעל הבית נסער מאוד למראה שכנו, שהתדרדר עד מצב נורא שכזה. הוא ידע היטב שאין מדובר כאן בגנב כלל, שהרי היה באפשרותו באותה גנבה לחמוס שלל רב, ולא נטל כי אם עוף אחד בלבד כדי לתת אוכל לפי הטף שכמעט גוועים ברעב! וכמאמר החכם מכל האדם בספר משלי (ו, ל): "לא יבחו לגנב, כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב". והנה יותר ממה שנכלם הגנב משכנו בעל הבית, התבייש בעל הבית משכנו הגנב, בחשבו על הצער הגדול שיהיה לעני זה כשייפגש עמו, שבוודאי יתמלא צער ועוגמת נפש, ותתמלא נפשו בושות מהתנהגותו. כשראה בעל הבית ששכנו העני מתחמק ומתחבא ממנו בפנים מלאות בושה וכאב מיוסר, החליט לעקור את מקום מגוריו מאותה עיר! הוא מכר את כל עסקיו ואף את הלול הגדול, ועבר עם כל בני משפחתו למדינה אחרת רחוקה משם. והנה לא חלפה לה שנה תמימה מאותו סיפור, ומלחמת העולם השנייה פרצה במלוא עוזה, ואותה עיר שהייתה קרובה אל הגבול היתה תיכף למאכלת אש. מכל יהודי העיר לא נשאר אף אחד בשואה האיומה! כמו גם לול התרנגולים שכלה כולו עד התרנגול האחרון... ואילו זה האיש עם משפחתו שעקר משם לפני המלחמה, כדי שלא לגרום צער ובושת לשכנו הקרוב, היתה לו נפשו ונפש משפחתו לפליטה! הם עלו כולם לארץ הקודש, והקימו משפחות מפוארות דורות ישרים מבורכים.

ממתק על פרשת השבוע:

"וביום השמיני ימול בשר ערלתו" (ויקרא י"ב ג').

ספר אחד האדמו"רים שנצל מהשואה, שפעם כשהוא היה במחנה עבודה אשה אחת בקשה ממנו סכין. הוא חשב שהיא רוצה להתאבד כי כבר נמאס לה החיים האלה ויותר טוב מזה זה המות. הוא בהתחלה לא ענה לה, כי מי שנתפס מדבר בשעת העבודה, עונשו רע ומר. אבל הוא תפס את הסיכון ואמר לה: "תקשיבי, אשה יקרה, הקדוש ברוך הוא נתן לנו פקדון יקר, והוא – החיים. לכן אל תזלזלי בו". פתאום נגש אליהם חייל, כי שמע את בקשתה של האשה. "רוצה להתאבד? קחי סכין!", אמר לה בצחקוק שטני. היא לקחה את הסכין, והלכה. הנוכחים שערו שהיא הולכת לתמיד, אבל זה לא היה נכון. היו שעקבו אחריה, וגלו מה היא עושה. היא נגשה לפינה אחת, ששם היתה חבילה עטופה. היא פתחה את החבילה, שם היה אוצר – תינוק יהודי חמוד. היא לקחה את הסכין, ואמרה: "הי! נתת לי אוצר יקר – בן קטן וחמוד. בעזרתך הצלחתי לקבל סכין, ועכשיו אני נגשת למול אותו". היא מלה אותו. ללמדך על לב שטור ומסור של אם יהודיה.

אודות פרשת 'תזריע':

1. יש לה 67 פסוקים.
2. מתחילה בפרק י"ב פסוק א'.
3. מסתיימת בפרק י"ג פסוק נ"ט.

אודות פרשת 'מצרע':

1. יש לה 90 פסוקים.
2. מתחילה בפרק י"ד פסוק א'.
3. מסתיימת בפרק ט"ו פסוק ל"ג.

אודות פרשת "תוריע-מצרע":

1. יש להן 157 פסוקים.
2. מתחילות בפרק י"ב פסוק א'.
3. מסתיימות בפרק ט"ו פסוק ל"ג.

הילולא דצדיקא:

1. הרב יעקב חי יוסף זצוק"ל, ג' אייר ה'תשע"ג.
2. הרב משה חורב זצוק"ל, ג' אייר ה'תשע"ו.
3. הרב ישעיה שטיינר מקרעסטיר זצוק"ל, ג' אייר ה'תרפ"ה.
4. הרב ראובן שלום שרבאני זצוק"ל, ג' אייר ה'תשע"ו.
5. הרב יוסף דב בער הלוי סולובייצ'יק מבריסק זצוק"ל בית הלוי, ד' אייר ה'תרנ"ב.
6. הרב מאיר אויערבאך זצוק"ל אמרי בינה, ה' אייר ה'תרל"ה.
7. ר' לוי בר גרשום זצוק"ל הרלב"ג, ו' אייר ה'ק"ד.
8. הרב רפאל בנימין הלוי לוינ זצוק"ל, ו' אייר ה'תשס"ב.
9. הרב שלמה אפרים לונטשיץ זצוק"ל כלי יקר, ז' אייר ה'שע"ט.
10. הרב זונדל קרויזר זצוק"ל, ח' אייר ה'תשע"ד.

דעת גדולי ישראל:

כידוע, או אולי לא ידוע, ביום ראשון השבוע התפרסמו הקלות מטעם הממשלה, וביניהן ההיתר לקיים מניני תפילה עד 19 אנשים, בשטח פתוח, תוך שמירת מרחק של שני מטר בין המתפללים ועם מסכה. אולם בהלכות פיקוח נפש, לא הממשלה היא הקובעת עבורנו, אלא גדולי ישראל. במכתב מיוחד שכתב הרב ירחמיאל

גרשון אדלשטיין שליט"א שהתפרסם בתחילת השבוע, הוא הדגיש את גודל הזהירות הנדרשת מהמתפללים, ואת החובה להקפיד במלוא הדקדוק על כל ההוראות וכללי ההגנה, כגון שמירת המרחק בין המתפללים, לא לנגוע בחפצים שנגעו בהם אחרים וכו'. הוא גם הדגיש במכתבו כי באם לא מתאפשרת שמירת הכללים במלואם, אין לקיים מנין, ועדיף להתפלל ביחידות מאשר להיכנס להיכנס בספיקות של פיקוח נפש. גם כתב, כי למרות היתר הממשלה, מי שמעדיף מחמת החשש להתפלל בביתו עד שיתבררו הדברים, עושה כראוי. וזה מה שהוא כתב במכתבו: "בעניין התאספות לתפילה בציבור – גם כעת כאשר הותר על ידי הרשויות קיום מנינים במתכונת מצומצמת במקומות פתוחים, הדרך חמור ביותר. על כל אחד ואחד להקפיד לשמור על כללי ההתרחקות והזהירות הנדרשים כפי הוראות הרופאים, ולא לקיים בשום פנים ואופן מנינים לתפילה אם לא נשמרים בהם כללי הזהירות במלואם. "צריך כל אחד לבחון ולבדוק היטב בטרם יצטרף להתפלל בכל מנין שהוא, האם אכן מתאפשר לשמור על כללי הזהירות עם שמירת המרחק בין אדם לאדם, ולהזהר שלא יגע בחפצים שנגעו בהם אחרים וכדומה, שכל זה הוא חשש סכנת נפשות והעובר על זה הרי הוא מויק את עצמו ואת האחרים רחמנא ליצלן. באם לא ניתן לעמוד בזה במלוא הזהירות, עדיף להתפלל ביחידות בביתו ולא להיכנס בספיקות של פיקוח נפש". "בוודאי שכל המחמיר ומתפלל עדין בביתו עד שיתבררו הדברים, עושה כראוי ואין בזה כל חשש. לעת עתה, אנשים מבוגרים ובעלי מחלות רקע, כגון חולי לב, סכרת ועוד, מחוייבים בשמירה יתירה ומשיכו להתפלל רק בביתם". בסוף מכתבו הוסיף כי "כל הנה"ל הוא בכלל מה שכתב הרמב"ם בהלכות רוצח ושמירת הנפש פרק י"א, ובשלחן ערוך חושן משפט סימן תכ"ז, וברמ"א יורה דעה סימן קט"ו".

סיפור בהמשכים:

הקמץ המיוחד (חלק ב')

תקציר: בעלון הקודם סופר על עבדאללה שונא היהודים. סופר שהיו לו בנים, בניהם אחד שקוראים לו מוחמד, שאותו היה עבדאללה משבח במיוחד. דבר אחד שכחתי לספר לכם, או יותר נכון – בכונה לא ספרתי לכם. מוחמד לא היה אלא - - - שור. עבדאללה תמיד היה משבח אותו לפני כולם באין ספור גזמאות: "מוחמד שלי חזק כמו עשרה שורים", "הוא השור הכי חזק בעולם", "אין שור כמוהו בנמצא", וכו'. אפילו שם היה לו, לשור – מוחמד, כאמור. עוד משהו שכחתי – ובאמת שכחתי –

לספר לכם: עבדאללה היה גר בתימן. למה נזכרתי עכשיו? כי נזכרתי שאפילו ששם המושל על תימן היה מוחמד, ולכן: או שעבדאללה רצה לכבד את השור שלו כמו הכבוד שמכבדים את המושל, או שסתם ככה הוא קרא לו בשם הזה. בכל אופן, מרוב אהבתו אל מוחמד, הוא נבהל כהוגן באותו יום שישי כשהגיע לרפת, וראה את מוחמד שורו האהוב חולה. לא ממש נפקא מינה במה הוא היה חולה, אבל עובדה שהוא היה חולה. הוא חשב על פתרון, שאמנם בשבילו היה נחמד מועיל וטוב, אבל לאחרים... זה לא היה ממש נחמד. בכל אופן - - - - -

המשך יבוא בעזרת ה' בעלון הבא...

חידות על פרשת השבוע:

פרשת "תוריע".

- א. שמו של הכהן שמראים לו הנגע.
- ב. ממראות הנגעים.
- ג. מה המצורע עושה לשערו?
- ד. כיצד נקרא זקן בארמית?
- ה. מצב בו הנגע לא טמא ולא טהור.
- ו. באיזו מילה מתחילה פרשת השבוע?
- ז. מקום באדם שיש דיני נגעים שונים משאר גופו.
- ח. אחד מהקרבות שמביאה היולדת.
- ט. מהדברים שצריך לעשות המצורע מחוץ למחנה.
- י. מהצבעים המטמאים במראה צרעת הבגד.
- יא. בגד שנמצא בו נגע, מה הפעולה הראשונה שעושים?
- יב. העברה שבגללה מקבלים נגעים.
- יג. שם נגע טהור.
- יד. שם נדרף ל-פצע.
- טו. ממראות הנגעים.
- טז. אחד מקרבות היולדת.
- יז. באיזה אופן מטמא הכהן את המספחת?
- יח. בין הנושאים המרכזיים בפרשה.
- יט. מה צריכה אשה יולדת להביא לבית המקדש.
- כ. מקום באדם שיש בו דיני נגעים שונים משאר גופו.
- כא. ממראות הנגעים.
- כב. מה פרשת השבוע?

על פי סדר א'-ב'

פרשת "מצרע".

- א. עץ שלוקחים למצורע.
- ב. דבר שיש בו דיני נגעים שאינו גוף האדם ולא בגד.
- ג. מה עושה המצורע ביום השמיני לטהרתו?
- ד. היכן טובל הכהן את הארז והאזוב ושני התולעת והציפור החיה?
- ה. מה עושה הכהן עם כבש האשם ולוג השמן?
- ו. איזו בשורה ה' מבשר לשם ישראל בעניני הנגעים?
- ז. כמה ימים המצורע צריך לשבת מחוץ לאהל?
- ח. אחד מקרבות המצורע.
- ט. מה עושה אחרי הוצאת האבנים והבאת אחרים?
- י. מה מצורע עני מביא לחטאת ועולה?
- יא. כיצד הישראל צריך להגיד לכהן שיבוא לראות את הנגע בבית?
- יב. כנגע נראה לי הבית.
- יג. כמות השמן שמביא המצורע.
- יד. מה פרשת השבוע?
- טו. מה הכהן רואה בקירות הבית?
- טז. מהדברים שצריך המצורע להביא ביום השמיני לטהרתו.
- יז. היכן מעמיד הכהן את המצורע וקרבותיו ביום השמיני לטהרתו?
- יח. מהדברים שמביא המצורע ביום טהרתו.
- יט. היכן רואה הכהן את הנגע בבית?
- כ. היכן הכהן נותן את השמן שנותר בכפו השמאלית?
- כא. מה עושה הכהן עם הכבש שהביא המצורע?
- כב. באיזה מקום באזון נותן הכהן את השמן?

על פי סדר א'-ב'

זמני השבת:	פרשת "תוריע - מצרע":	הזמנים לפי ירושלים עיהקו"ה תובב"א.
הדלקת נרות:	נץ החמה:	רבו תם:
שקיעה:	חצות היום והלילה:	צאת הכוכבים:
עלות השחר:	5:59:00	מוצאי שבת:
4:42	00/23:37	19:53
19:19	19:20	20:32

עלון פרשת "תוריע-מצרע" ה'תש"פ
מוקדש לעילוי נשמת:
ר' יוסף עזרא בן רחל זצ"ל

כדי להרשם כפרנס עד לחודשיים קדימה בטל' 02-5870079. העלון טעון גניזה. נא לא לקרוא ב: תפילות / שיעורים / קריאת התורה / כל זמן שאינו ראוי. העלון מוקדש לעילוי נשמת: שלמה חיים בן אסתר ז"ל. עליזה בת מרים ז"ל. לפניות הרב רפאל גבריאל אליהו בן רחל חיה הכהן גברא שליט"א. מרים בת עליזה. ההצלחה משפחת למני.